

Bemærkninger til lovforslaget.

I den gældende lov nr. 145 af 4. april 1960 om Danmarks erhvervsfond er det i § 16 bestemt, at loven optages til revision senest i folketingsåret 1964-65.

Eksportkreditrådet har gennemgået bestemmelserne i lovens kapitel II og i skrivelse til handelsministeriet af 2. oktober 1964 henstillet, at der foretages forskellige ændringer i lovens §§ 5—9. Ændringerne tilsigter i hovedsagen en udvidelse på en række punkter af de i loven fastsatte grænser for rådets virksomhed. En af de foreslåede ændringer går dog ud på at afskaffe den hidtil bestående adgang til at yde garanti mod tab i forbindelse med salg fremmende foranstaltninger i eksportøjemed. Bestemmelserne i forslagens §§ 4—8 er udarbejdet på grundlag af de af rådet fremsatte forslag.

Lovforslagets § 11 indeholder en ændring af bestemmelserne i den gældende lovs § 12 om tilskud til eksportfremmende foranstaltninger. Den foreslåede ændring er udarbejdet på grundlag af et forslag, der er stillet af handelsministeriets rådgivende udvalg vedrørende eksportfremmende foranstaltninger. Forslaget bygger dels på de i den forløbne periode indhøstede erfaringer om den mest hensigtsmæssige anvendelse af de til rådighed stående midler, dels på de principper for midlernes anvendelse, som er indeholdt i beretning af 12. april 1962 fra folketingets udvalg angående forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond.

Straffebestemmelsen i lovens § 14 er udvidet således, at dens område ikke længere er begrænset til forhold i forbindelse med indgivelse af ansøgning til eksportkreditrådet.

Endelig indeholder forslaget en række ændringer af mere formel karakter.

Under hensyn til de nævnte til dels ret væsentlige ændringer har man fundet det hensigtsmæssigt at give lovforslaget form af ny lov til afløsning af den bestående lov om Danmarks erhvervsfond.

Til lovforslagets enkelte paragraffer skal i øvrigt knyttes følgende bemærkninger:

ad § 1.

Bestemmelsen svarer til den nugældende lovs § 1.

Den i lovens § 1, stk. 1, indeholdte formålsangivelse er uden retlig betydning og er derfor i forslaget erstattet med en bestemmelse, der angiver en retningslinje for lovens administration.

Da Danmarks erhvervsfond i dag er et eksisterende begreb, har man endvidere i forslaget udeladt den i lovens § 1, stk. 2, indeholdte angivelse af, hvorledes fondens grundkapital er tilvejebragt.

ad § 2.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 1, og § 4, stk. 2.

Bestemmelsen i lovens § 2, stk. 2, som alene er et resumé af lovens § 12, er ikke medtaget i forslaget.

ad § 3.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 3, idet dog eksportkreditrådets sammensætning på enkelte punkter foreslås ændret.

I henhold til den gældende § 3 skal der til medlemmer af rådet bl. a. udnævnes repræsentanter for Fiskerirådet samt for Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer og Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsledere og tekniske Funktionærforeninger i forening. Da de sidstnævnte organisationer har meddelt ikke at have interesse i at være repræsenteret i rådet, foreslås det, at denne repræsentation udgår af loven. Endvidere ophører Fiskerirådets virksomhed den 31. marts 1965, og da fiskerierhvervet fortsat findes at burde være repræsenteret i rådet, har man efter indstilling fra fiskeriministeriet foreslået, at Danmarks Fiskeeksportørforening viderefører denne repræsentation.

ad § 4.

a. Ifølge den gældende lovs § 5, stk. 1, kan rådet yde garanti mod tab i forbindelse med kontrakter vedrørende eksport af danske varer. Denne bestemmelse er fortolket således, at der først kan garanteres mod tab, når der foreligger en kontrakt. Mod tab, som en eksportør måtte lide i forbindelse med bestræbelser, han har udfoldet for at opnå kontrakt, har man derfor ikke kunnet yde garanti.

Eksportkreditrådet har i enkelte tilfælde fået forelagt spørgsmål om at garantere mod tab af stillede deposita, såfremt disse ikke tilbageføres til deponenten, når betingelserne herfor foreligger. Spørgsmål af denne art er navnlig aktuelle i forbindelse med danske eksportørers indgivelse af tilbud, hvor det ofte af udbyderen stilles som betingelse, at tilbudsgiveren samtidig med tilbuddets indgivelse skal stille et depositum (bid bond) som udtryk for, at tilbudsgiveren betragter sit tilbud som alvorligt ment. Depositumet bliver stillet til fordel